

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **IVREL INVEST s.r.o.**, IČO: 28801369
se sídlem: 503 51 Chudeřice č.p. 93

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem v Brně, Masarykova 427/31

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. června 2025, č.j. 14446/25/5100-10611-711361,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou namítal žalobce nezákonnost shora identifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání do rozhodnutí Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj ze dne 4. července 2024, č. j. 1166348/24/2701-52521-609268 o zastavení řízení.

I. Obsah žaloby

2. K napadenému rozhodnutí žalobce uvedl, že nepovažuje za správné a zákonné omezit mu zákonnou odvolací lhůtu stanovenou v délce 30 dnů, pokud bylo žalobcem podáno

blanketní odvolání dne 3. 6. 2024 a správce daně již 7. 6. 2024 vydal výzvu k odstranění vad podání, i když bylo zjevné, že žalobci zákonná lhůta uplyne za více než 25 dnů.

3. Žalobce na výzvu, kterou považoval za nezákonnou, nereagoval a dne 1. 7. 2025 (v zákonné lhůtě) podal odvolání s tím, že předpokládal, že předchozí odvolání bude správcem daně odmítnuto a toto blanketní odvolání řádně doplnil dne 8. 7. 2025. Správce daně vydal dne 4. 7. 2024 rozhodnutí o zastavení řízení ve věci odvolání proti platebnímu výměru.
4. Dne 2. 8. 2024 bylo žalobcem podáno odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení ve věci odvolání proti platebnímu výměru. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím datové schránky dne 10. 7. 2024.
5. Rozhodnutí, jež je předmětem správní žaloby, bylo žalobci doručeno dne 12. 6. 2025.
6. Žalobce uvedl, že dle závazného právního názoru Ústavního soudu je nutné, aby rozhodnutí žalovaného obsahovalo řádné odůvodnění rozhodnutí, jako jeden ze základních atributů spravedlivého procesu [srov. např. nález sp. zn. III. ÚS 405/03 ze dne 23. 2. 2006 (N 45/40 SbNU 373)]. Pakliže v rozhodnutí řádné odůvodnění chybí, znamená to nejen jeho nepřezkoumatelnost, ale zpravidla také protiústavnost [srov. např. nález sp. zn. I. ÚS 113/02 ze dne 4. 9. 2002 (N 109/27 SbNU 213)].
7. Na základě uvedených důvodů žalobce žádal, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný nesouhlasí s právním názorem žalobce, námitku žalobce považuje za nedůvodnou. Uvedl že předmětem odvolacího řízení bylo rozhodnutí vydané dle § 112 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „daňový řád“) o zastavení odvolacího řízení, neboť žalobce neodstranil vady bránící projednání odvolání podaného dne 3. 6. 2024 proti platebnímu výměru na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2021 č. j. 1027617/24/2701-52521-609298 ze dne 29. 5. 2024. Předmětem odvolacího přezkumu tedy bylo procesní rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení. Jedinými relevantními otázkami jak v odvolacím řízení, tak nyní v soudním řízení, tedy je posouzení toho, zda odvolání podané dne 3. 6. 2024 proti platebnímu výměru na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2021 vykazovalo vady bránící projednání odvolání a zda tyto vady byly po výzvě správce daně odstraněny či nikoliv, a zda tedy správce daně postupoval v souladu se zákonem, když odvolací řízení dle § 112 odst. 3 daňového řádu zastavil. Žalovaný uvedl, že žalobce nepodal odvolání proti platebnímu výměru se všemi zákonnými náležitostmi a o možnost meritorního přezkoumání platebního výměru tímto přišel.
9. S odkazem na obsah spisu žalovaný uvedl, že platební výměr byl správcem daně vydán dne 29. 5. 2024 a žalobci byl doručen prostřednictvím datové schránky dne 3. 6. 2024. Doručením platebního výměru začala běžet 30ti denní lhůta pro podání odvolání. Žalobce proti platebnímu výměru podal dne 3. 6. 2024 tzv. blanketní odvolání, které nesplňovalo náležitosti dle § 112 daňového řádu. Tímto dnem bylo ve smyslu § 91 odst. 1 daňového řádu zahájeno odvolací řízení, jelikož řízení je zahájeno dnem, kdy příslušnému správci daně došlo první podání ve věci. Blanketní odvolání však ze své podstaty trpí vadami, které brání řádnému projednání věci, jak předjímá § 112 odst. 2 daňového řádu. Z uvedeného důvodu správce daně dne 7. 6. 2024 žalobce vyzval k odstranění vad podaného odvolání proti platebnímu výměru, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení dané výzvy. Předmětná

výzva byla žalobci doručena prostřednictvím datové schránky dne 17. 6. 2024, kdy konec stanovené lhůty připadl na den 2. 7. 2024 a bylo na žalobci, zda povinnost mu uloženou výzvou včas splní nebo ne. Žalobce nekonkretizuje, z čeho dle jeho názoru pocházela ona tvrzená nezákonnost této výzvy.

10. Dne 1. 7. 2024 obdržel správce daně od žalobce odvolání, které až na datum vyhotovení bylo obsahově shodné jako odvolání došlé správci daně dne 3. 6. 2024. Žalovaný byl stejného názoru jako správce daně, že žalobce na výzvu k odstranění vad odvolání zareagoval sice včas, ale pouze podáním, které vady odvolání neodstranilo a ani odstranit nemohlo, jelikož se zase jednalo o tzv. blanketní odvolání, tedy neodůvodněné odvolání. Pro úplnost žalovaný uvedl, že opětovně podané blanketní odvolání ani nemohlo zahájit nové odvolací řízení proto, že nelze zahájit řízení, které již zahájeno bylo a stále běží, přičemž taktéž nelze ve vztahu k jednomu rozhodnutí vést více odvolacích řízení paralelně, tj. zahájit a vést odvolací řízení vedle již běžícího řízení o odvolání.
11. Na zákonnosti a správnosti postupu správce daně nemění nic ani skutečnost, že správce daně dne 8. 7. 2024 obdržel od žalobce doplnění odvolání, tj. ještě před datem doručení napadeného rozhodnutí. Rozhodujícím kritériem pro zastavení odvolacího řízení v daném případě bylo to, zda vady odvolání byly, resp. nebyly odstraněny před vydáním rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení, což jak bylo výše shrnuto, vady odvolání do dne 4. 7. 2024, kdy správce daně přistoupil k vydání rozhodnutí dle § 112 odst. 3 daňového řádu, nebyly odstraněny.
12. Žalovaný zdůraznil, že je zřejmé, že se žalobce nesprávně domníval, že opětovným podáním tzv. blanketního odvolání může účinně předejít nepříznivým následkům nesplnění výzvy k odstranění vad odvolání, když opakované tzv. blanketní odvolání dojde správci daně ještě v zákonné odvolací lhůtě. Tedy, že takový úkon je způsobilý zahájit další odvolací řízení, v jehož průběhu bude správce daně povinen příjemci rozhodnutí opět vytknout vady, které brání řádnému projednání odvolání, a stanovit další lhůtu pro jejich odstranění. V daném případě nelze přisvědčit žalobci, že se proti platebnímu výměru odvolal řádně a včas.
13. Žalovaný neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že žalobce byl omezen v délce odvolací lhůty postupem správce daně. Platební výměr byl žalobci doručen dne 3. 6. 2024. Následující den, tj. 4. 6. 2024, začala běžet 30denní lhůta pro podání odvolání, kdy poslední den pro podání odvolání připadl na 3. 7. 2024. Kdykoliv do 3. 7. 2024 tedy žalobce mohl podat odvolání proti platebnímu výměru. Žalobce odvolání podal téhož dne, kdy mu byl platební výměr doručen, tj. 3. 6. 2024, a to v blanketní podobě (tedy především bez uvedení důvodů nesprávnosti či nezákonnosti platebního výměru). V možnosti podat odvolání kdykoliv za běhu odvolací lhůty tedy žalobce nijak krácen nebyl. Správce daně následně dne 7. 6. 2024 přistoupil k vydání výzvy, v níž žalobci stanovil pro doplnění lhůtu 15 dnů a řádně ho poučil o následcích neodstranění vad odvolání. Ze zákona ani z žádné žalobcem citované judikatury nevyplývá, že by správce daně s vydáním výzvy dle § 112 odst. 2 daňového řádu musel vyčkat až poté, co uplyne zákonná lhůta pro podání odvolání. Zákonná lhůta slouží pro podání odvolání, a tedy učinění podání, jímž bude ze strany daňového subjektu (žalobce) zahájeno odvolací řízení. Lhůta stanovená správcem daně k odstranění vad odvolání potom slouží k tomu, aby byly ze strany žalobce doplněny náležitosti odvolání a toto bylo možné věcně projednat. Žalovaný znovu zdůraznil, že zákon nijak nezapovídá to, že by správcovskou lhůtu k odstranění vad bránících projednání odvolání bylo možné stanovit až poté, co uplyne zákonná lhůta pro podání

odvolání. Vzhledem k tomu, že žalobce odvolání nedoplnil, správce daně postupoval v souladu s ust. § 112 odst. 3 daňového řádu a odvolací řízení zastavil.

III. Jednání před soudem

14. Při nařízeném jednání pověřená pracovnice žalovaného odkázala na obsah odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a na písemné vyjádření k žalobě. Navrhla zamítnutí žaloby.
15. Žalobce se na jednání nedostavil. Předsedkyně senátu tedy ověřila, že předvolání na jednání bylo řádně žalobci doručeno a shledala, že původně bylo jednání nařízeno na 11. 12. 2025 v 9.00 hod., předvolání bylo žalobci doručeno dne 18. 11. 2025, tedy za dodržení lhůty vyžadované ust. § 49 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce poté požádal o odročení jednání, svůj požadavek odůvodnil a zdejší soud žádosti vyhověl s tím, že původně nařízené jednání odročil na 10. 12. 2025 v 9.00 hod. Oznámení o odročení jednání bylo žalobci doručeno do datové schránky v souladu s ust. § 50 s. ř. s. dne 8. 12. 2025. O odročeném jednání tak byl žalobce řádně informován a soud pouze podotýká, že ust. § 50 s. ř. s. již žádnou lhůtu pro doručení tohoto oznámení nestanoví.

IV. Přezkoumání věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. a dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
17. Krajský soud v prvé řadě uvádí, že žalobní argumentaci žalobce lze interpretovat jako námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Obecně platí, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám, při nichž pro absenci důvodů nebo nesrozumitelnost vůbec nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů musí být patrné, proč považovaly námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené a proč považovaly skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, či ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se tak jedná zejména tehdy, opomene-li správní orgán zcela na námitku reagovat. Správní orgány však nemají povinnost jednotlivě se vypořádat s každou dílčí námitkou, stačí pokud proti tvrzení účastníka postaví právní názor, v jehož konkurenci žalobcovy námitky jako celek neobstojí. Stačí tedy, aby vysvětlily, proč nepovažují žalobcovu argumentaci za správnou, byť výslovně nereagují na všechny vznesené námitky (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38). Těmto požadavkům napadené rozhodnutí dostalo.
18. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že správce daně dne 2. 2. 2024 vydal výzvu č. j. 142000/24/2701-60564-610026, kterou žalobce vyzval k odstranění pochybností o správnosti, pravdivosti, průkaznosti a úplnosti daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2021 a správnosti výše daňové povinnosti uvedené v daňovém přiznání, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení dané výzvy. Předmětná výzva byla žalobci doručena prostřednictvím datové schránky dne 12. 2. 2024 marným uplynutím lhůty dle § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a

autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů. Dne 28. 2. 2024 byla správci daně od žalobce doručena reakce na výzvu, jejíž součástí byla i námitka podjatosti. Správce daně dne 27. 3. 2024 vydal rozhodnutí č. j. 367953/24/2700-11450-607686, kterým rozhodl ve věci námítky podjatosti tak, že úřední osoby nevyloučil z řízení nebo jiného postupu při správě daní ve věci žalobce. Předmětné rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím datové schránky dne 5. 4. 2024.

19. Následně správce daně vydal dne 29. 5. 2024 platební výměr, kterým žalobci daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2021 vyměřil. Předmětný platební výměr byl žalobci doručen prostřednictvím datové schránky dne 3. 6. 2024. Téhož dne, tedy 3. 6. 2024 bylo správci daně doručeno odvolání žalobce proti platebnímu výměru. Správce daně vydal dne 7. 6. 2024 výzvu, kterou vyzval žalobce k odstranění vad podaného odvolání proti platebnímu výměru, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení dané výzvy. Předmětná výzva byla žalobci doručena prostřednictvím datové schránky dne 17. 6. 2024. Dne 1. 7. 2024 bylo správci daně od žalobce doručeno znovu blanketní odvolání proti uvedenému platebnímu výměru. Následně správce daně vydal dne 4. 7. 2024 rozhodnutí, kterým bylo zastaveno řízení ve věci odvolání proti platebnímu výměru a bylo doručeno do datové schránky žalobce dne 10. 7. 2024. Dne 8. 7. 2024 bylo správci daně od žalobce doručeno doplnění odvolání proti platebnímu výměru.
20. Správce daně vydal dne 16. 7. 2024 sdělení ve věci doplněného odvolání ze dne 8. 7. 2024. Předmětné sdělení bylo žalobci doručeno prostřednictvím datové schránky téhož dne. Dne 29. 7. 2024 byla správci daně doručena od žalobce reakce na sdělení. Dne 2. 8. 2024 bylo správci daně od žalobce doručeno odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení. Správce daně vydal dne 6. 8. 2024 výzvu č. j. 1271955/24/2701-52521-609298, kterou vyzval žalobce k odstranění vad podaného odvolání, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení dané výzvy. Předmětná výzva byla žalobci doručena prostřednictvím datové schránky dne 14. 8. 2024. Dne 20. 8. 2024 bylo správci daně od žalobce doručeno doplnění odvolání proti napadenému rozhodnutí. Dne 12. 6. 2025 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým bylo podle § 116 odst. 1 písm. c) daňového řádu zamítnuto odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení.
21. Předmětem sporu mezi účastníky řízení je posouzení, zda žalovaný postupoval v souladu se zásadami danými daňovým řádem, když potvrdil rozhodnutí správce daně, jímž bylo odvolací řízení dle ust. § 112 odst. 3 daňového řádu zastaveno. Je zřejmé, že žalobci byl platební výměr na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2021 doručen k datu 3. 7. 2024, takže 30 denní lhůta pro podání odvolání uplynula k datu 3. 7. 2024. Žalobce podal opravný prostředek ve formě odvolání bezprostředně po obdržení platebního výměru, tedy k datu 3. 6. 2024. Odvolání však bylo pouze blanketní a tudíž nesplňovalo náležitosti dané ust. § 112 daňového řádu, správce daně tedy žalobce v souladu s požadavky daňového řádu vyzval k doplnění náležitostí a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení dané výzvy, tedy ode dne 17. 6. 2024, takže její konec připadl na den 2. 7. 2024. Tento postup koresponduje ust. § 112 odst. 2 zmiňované právní úpravy, která správci daně ukládá povinnost stanovit lhůtu k doplnění odvolání, která nesmí být kratší než 15 dnů. Tomuto požadavku správce daně dostál. Lze přitom polemizovat s námitkou, že žalobci jakožto poplatníkovi nemá být zkrácena procesní lhůta v trvání 30ti dnů, nicméně tato lhůta pro podání odvolání uběhla k datu 3. 7. 2024. Pokud tedy rozhodnutí o zastavení řízení bylo vydáno k datu 4. 7. 2024, nebyl žalobce na svých právech vyčerpat 30ti denní lhůtu pro podání odvolání, resp. jeho doplnění, nikterak zkrácen.

22. Krajský soud nemohl přisvědčit ani další žalobní námitce, dle níž bylo nové odvolací řízení opětovně zahájeno dne 1. 7. 2024 dalším banketním, tedy opět neodůvodněným, odvoláním. Z průběhu daňového řízení v projednávané věci totiž nepochybně vyplývá, že odvolací řízení zahájené podáním odvolání dne 3. 6. 2024 ještě nebylo ukončeno. Novému zahájení řízení tedy bránila *překážka litispendence* spočívající v již zahájeném sporu v téže věci. Ve shodě s názorem žalovaného krajský soud konstatuje, že rozhodujícím kritériem pro zastavení odvolacího řízení v daném případě bylo to, zda vady odvolání byly resp. nebyly odstraněny před vydáním rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení. Pokud žalobce usuzuje, že opětovným podáním blanketního odvolání snad mohl předejít nepříznivým následkům nesplnění výzvy k odstranění vad odvolání, když opakované tzv. blanketní odvolání dojde správci daně ještě v zákonné odvolací lhůtě, není jeho úvaha v souladu s požadavky daňového řádu. Je totiž nepochybné, že jeho odvolání proti platebnímu výměru nebylo podáno řádně a včas.
23. Žalovaný tak důvodně nepřisvědčil ani námitce žalobce, že žalobce byl omezen v délce odvolací lhůty postupem správce daně. Žalobce totiž kdykoliv do 3. 7. 2024 mohl podat odvolání proti platebnímu výměru. Žalobce odvolání podal téhož dne, kdy mu byl platební výměr doručen, tj. 3. 6. 2024, a to v blanketní podobě (tedy především bez uvedení důvodů nesprávnosti či nezákonnosti platebního výměru). V možnosti podat odvolání kdykoliv za běhu odvolací lhůty tedy žalobce nijak krácen nebyl. Správce daně následně dne 7. 6. 2024 přistoupil k vydání výzvy, v níž žalobci stanovil pro doplnění lhůtu 15 dnů a řádně ho poučil o následcích neodstranění vad odvolání. Zákonná lhůta slouží pro podání odvolání, a tedy učinění podání, jímž bude ze strany daňového subjektu (žalobce) zahájeno odvolací řízení. Lhůta stanovená správcem daně k odstranění vad odvolání potom slouží k tomu, aby byly ze strany žalobce doplněny náležitosti odvolání.
24. Krajský soud na základě shora uvedeného shledal, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí a rovněž tak správce daně v rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení řádně vypořádali se všemi otázkami, jež byly předmětem sporu. Nelze tudíž přisvědčit žalobní námitce, že by uvedená rozhodnutí vykazovala známky nepřezkoumatelnosti.
25. Krajský soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, krajský soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. Z obsahu správního spisu nevyplývalo, že by žalovaným v souvislosti s tímto řízením náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové dne 18. prosince 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu